

nelle ideologiske holdninger og se praktisk på sagen; kunne forstå, at for de familier, der netop har købt en lille landbrugsejendom, og som regner med at skulle drive lidt økologisk landbrug, have et par høns gående i baggården osv., er det helt urimeligt, at de pludselig ved en omvurdering af ejendommen bliver gjort sammenlignelige med en eller anden stor villa og derefter kommer til at betale så meget i offentlige skatter, at familien simpelt hen ikke har råd til at bo der længere.

Men der blev udskrevet folketingsvalg, og derfor nåede det beslutningsforslag aldrig frem til en egentlig afklaring.

Umiddelbart efter folketingsvalget fremsatte Fremskridtspartiet så forslaget igen; det gjorde vi den 1. april – det kunne være, vi skulle have valgt en anden dato – men allerede ved førstebehandlingen tegnede der sig igen et flertal. Der var dog to betingelser fra henholdsvis SF og Enhedslisten. Den første betingelse gik ud på, at man ville sikre sig, at de pågældende ejendomme også virkelig var små landbrugsejendomme og ikke store godser, og hvad der ellers blev malet frem, som kunne bruge den her regel til skattetænkning.

Det andet, man gjorde gældende, var, at der skulle være egentligt landbrug. Man ville ikke have, at det var storbyfolk, der købte sig til ferieboliger på landet og så slap billigere. Det skulle altså være nogle, der virkelig boede derude, det skulle være nogle, der sørgede for at dyrke jorden og var en del af lokalsamfundet.

Under udvalgsarbejdet har vi spurgt i Skatteministeriet, hvordan det kan lade sig gøre at lave værnsregler. Det har vi fået svar på, og det er optrykt i betænkningen.

Så skal vi huske på, at det, vi har til behandling her, jo er et beslutningsforslag. Hvis beslutningsforslaget bliver vedtaget, er det efterfølgende regeringens pligt at komme med det konkrete lovforslag. Derfor er det klart, at et beslutningsforslag ikke skal opfylde samme krav til præcision, til lovparagraffer, der kan forvaltes efter, osv. Det kommer alt sammen til efteråret, når der forventes at ligge et lovforslag.

Men betingelsen for, at der kan komme et lovforslag til efteråret, er, at der er et flertal i folketingssalen, som i dag stemmer ja til beslutningsforslag nr. B 14 og siger til regeringen: Vi vil have et lovforslag, som betyder, at disse små landbrugsejendomme kan vurderes efter bondegårdsreglen.

Efter at Fremskridtspartiet har fremsat forslaget og der har været offentlig debat om det, specielt i aviserne og specielt på Fyn, ja, så har aviserne været fyldt med eksempler på familier, som er ramt ganske og aldeles urimeligt. Uanset om det er familien Madsen fra Aunslev eller familien Jørgensen fra Bogense, har de oplevet lige præcis det, forslaget går ud på, nemlig at de har købt en lille landbrugsejendom, de ønsker at bo der, de ønsker at være en del af et lokalt miljø, de ønsker at være med til at holde liv i de landsbyer, som vi ellers så tit snakker om i Folketinget.

Men hvad oplever de så? Ja, de oplever, at fuldstændige tilfældigheder fra lokale skattemyndigheder betyder, at de fra det ene år til det andet får så markant en stigning i deres ejendomsvurdering, at de simpelt hen ikke har råd til at blive boende. Og hvis de pågældende havde haft penge og havde haft råd til at bo i en stor villa, ja, så havde de ikke valgt at flytte på landet. De har netop valgt at flytte derud, fordi de for forholdsvis små penge kunne få en ejendom, hvor der var plads til dem og deres børn og deres ønske om at dyrke lidt landbrug ved siden af.

Men de er jo ikke de eneste. Overalt i landet er der 4.592 familier, der har oplevet nøjagtig det samme, nemlig at deres ejendom er blevet så meget overbeskattet, at de ikke har råd til at blive boende. Alle disse mennesker, disse 4.592 familier, skylder vi ærlig talt at gøre det, der blev lovet ved førstebehandlingen, nemlig at vi får en løsning på det her problem.

Så meget mere ærgerligt var det da også, da vi så, at det betækningsbidrag, der lå fra SF og Enhedslisten, nu går ud på, at man lige pludselig ikke støtter forslaget, til trods for at vi i svarerne fra ministeren har fået beskrevet de værnsregler, man efterlyste under førstebehandlingen, til trods for at den offentlige debat, der har været efter førstebehandlingen, har dokumenteret behovet, har dokumenteret, at lige præcis det her er løsningen.

Derfor må der være et kæmpe forklaringsproblem hos SF og Enhedslisten. Var det bare gas, var det bare noget, man sagde for sjov, da man gik på talerstolen under førstebehandlingen og gav den principielle tilslutning, eller er der sket noget undervejs, som gør, at de to partier nu lige pludselig ikke længere kan støtte det her forslag?

De mange, mange familier savner et svar. De havde efter førstebehandlingen en klar forvent-